

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **P.C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, ze dne 17. 2. 2005, č. j. 24 Az 59/2004 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, ze dne 26. 6. 2005, podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-10964/VL-20-HA14-2001, ze dne 22. 12. 2003. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že se žalobci azyl neuděluje pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1,2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně samostatnými podáními požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhopateli, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce.

Krajský soud v Ostravě proto přípisem ze dne 16. 8. 2005 vyzval stěžovatele k prokázání jeho osobních a majetkových poměrů. Tato výzva byla stěžovateli doručována prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti (*u K., T. 58, V. M.*). Protože adresát, podle údajů na doručence zásilky, nebyl při pokusu o doručení zásilky na uvedené adrese zastížen, zásilka byla uložena na poště a stěžovateli byla

zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek od 1. 1. 2005 platí, že *nebyla-li fyzická osoba zastížena na uváděné adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží.* Dále platí, že *byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl a nebude-li uložená písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty, podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., nejblíže následující pracovní den.*

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena ve středu dne 17. 8. 2005. Zásilku se však stěžovateli nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že se stěžovatel si zásilku nevyzvedl. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky v pondělí 22. 8. 2005.

Usnesením ze dne 19. 9. 2005, č. j. 24 Az 59/2004 - 52, Krajský soud v Ostravě následně rozhodl, že se žádost stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá. Zásilka opět doručovaná na adresu, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti (*u. K., T. 58, V. M.*), se vrátila krajskému soudu zpět s údajem pošty, že se adresát odstěhoval bez udání adresy. Krajský soud v Ostravě poté zjišťoval místo pobytu stěžovatele dotazem u Cizinecké policie České republiky, a Oddělení cizinecké policie v Ústí nad Orlicí soudu přípisem ze dne 30. 11. 2005 sdělilo, že se cizinec před dvěma měsíci přestěhoval jinam, další jiné informace o tom, kde by se mohl na území České republiky zdržovat nebyly šetřením zjištěny. Krajský soud v Ostravě následně usnesením ze dne 24. 3. 2006, č. j. 24 Az 59/2004 - 72, ustanovil stěžovateli opatrovníka. Usnesením ze dne 19. 4. 2006, č. j. 24 Az 59/2004 - 73, adresovaným opatrovníkovi, poté krajský soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení založil do spisu krajského soudu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že žádost stěžovatele o ustanovení zástupce byla zamítnuta a stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Zároveň krajský soud stěžovatele poučil o tom, že pokud tento nedostatek nebude přes výzvu soudu odstraněn a v řízení nebude možno pokračovat, kasační stížnost bude odmítnuta. Usnesení bylo opatrovníkovi, podle údajů na doručence založené ve spisu, doručeno dne 26. 4. 2006.

Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, stěžovatelem nijak reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatele advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu